

Dvojna bolečina.

Mirko je bil sladkosnedež,
kruhek sam ni bil mu všeč,
drobni, pisani bonbončki —
ej, to res je slajša reč!

„Novega peresa treba;
mama, prosim, krajcar daj!“
Skrivoma je smuknil k Štrku —
po pero? — Že ve, zakaj!

V glavi ga je zbolelo,
kaj li more biti to?
Nekaj kljuje, nekaj zbada,
zob samo boli tako.

Nič hasnila ni obveza,
nič ni hasnil vzdih in stok,
in ko Božič se približal,
to je bil še hujši jok.

Gleda pred seboj drevesce,
vse okrašeno lepó,
v glavi silna bolečina,
to je vendar prehudó!

Mirko toži, Mirko vzdihá —
težka je pokora ta;
glava se mu tožno sklanja,
kar iskal je, to ima.

E. Gangl.

V album — v mlada srčeca.

Pevec mlad iz časov mladih
jaz sem prišel k vam,
da vam tuintam kak šopek
drobnih pesemc dam.

Ali nič ne vem, če on
se bo spomnil vas,
ko ločila bosta ga
kraj in dolgi čas!

Jaz sem kakor mesec maj,
ki ga pošlje raj:
pride, toda spet
urne se nazaj.

Jaz pa mislil bom na vas,
če bom daleč stran:
s pesemco vam bom poslal
svoj pozdrav srčan.

Vi pa me poslušajte,
kot da dedek sem,
ki vam basni ve do sto,
saj i jaz jih vem!

Ivo Danič.

Dvojno plačilo.

Mačka se na solncu greje
in se zadovoljno smeje.
Saj vso noč lovila je,
mnogo mišk dobila je;
da bi prej bil rod zatrt —
vsem podpisala je smrt.

Psiček pa vso noč je spal,
a lisjak je putke kral.
Pred vežó zdaj pes leži,
lačen je, pa še kosti
zdaj za zajtrk ne dobi.
Prav se mu godi!

Borisov.

